

«Աեւոնդն եմ ես վարդապետ երկասէր
 Սիրահար նախնի մեր հարց մատենից
 Շրջեցայ տքնեցայ ի հայրենի աշխարհ
 Կարգացի կրկտեցի հին եւ նոր ձեռագիրս
 Որչափ յիշատակարանս ես ձեռամբս օրինակեցի
 Ո՛հ զամէն ի մթան թողի ես եւ գնացի
 Հայրիկ ձեզ յանձնեմ եւ կտակ թողում
 Զերկոցս իմ վաստակ ի լոյս հա՛ն ի լոյս.»

«Երանի քեզ Աեւոնդիէ.

Որ ծնար առ թեւօք Վարդայ Սաչին
 յերուսաղէմ ի Սիոնի գոգ հանգչեցար
 Ո՛հ լռեց երգախօսիկ լեզուդ

Այլ ոչ երգես, Երանի սառ այն դարուն.

Մի՛ երկուանար, հոգի, կտակդ նուիրական է.

Զքեզ ելաց, զարձանագիրս յօգեց

Խրիմեան Հայրիկ) :

ՂԵՒՈՆԴ. ՔՀ. ՏԷՐ ԱԻԵՏԻՍԵԱՆ, ՄՇԵՑԻ (Զրիկ գիւղ). — Աւագանի անունը Վարդան. Ծ. 1860 ին. աշկ. Ս. Յակոբի Ժառ. վարժ. ի (1874-1878). եւ հմտացած է ձայնագրական ուսման, վարած է ուսուցչական պաշտօններ զանազան գաւառներու մէջ, Զո. քհ. 1892 ին Դաւրէժի մէջ, երկու տարի վերջ Լիւլաւ, յետոյ Շուժա, 1909 ին զարձեալ Դաւրէժ, ուր կը մնայ մինչեւ 1923 և կը վախճանի նոյն տարին: Իր գրական երկերն են. Խնկր Մշեցու խերացի խօսիւր. (Գ. տպ. 1921, Թաւրիզ): Տարեւ Զայնախն երսճչուքեան. Դալի քարացի կեանքի արկածներ (ձեռագիր). Աեւոնդ քհ. ունեցած է նաեւ ԺԹ. դարուն Մշոյ մէջ պատահած պատմ. գէպքեր անուամբ գրութիւն մը՝ որ կորսուած է: Ընդարձակ տեղեկութեանց համար տեսնել (Ղնդ. ֆն.):

ՂԵՒՈՆԴ. ՔՀ. ՓԱՓԱԶԵԱՆ. — Ծ. 1847 ին. աշկ. Ժառ. վարժ. ի. զրաշար Ս. Յակոբի վանքի տպարանին մէջ Տնտեսեանի օրով 1874 ին: Զո. քհ. Տիմոթէքայի մէջ 1879 ին. մի և նոյն ժամանակ կատարելով տպարանական գործեր: Յաջորդաբար քահանայագործած է Աղեքսանդրիա, Կալաց եւ Թուլա: Աղեքսանդրիոյ մէջ կը հրատարակէ Նեղոս պարբերականը. ունի նաև զանազան հրատարակութիւններ հայերէն և ուսումնեւ